

Posudek bakalářské práce
Barbora Kostková: „Příroda v románu Luise Sepúlvedy“

Vedoucí práce: prof. PhDr. Anna Housková, CSc.

Oponentka: PhDr. Lucie Núñez Tayupanta (Lašťovková)

Autorka se ve své práci zabývá románem *Stařec, který četl milostné romány* chilského spisovatele L. Sepúlvedy. Tematickým východiskem práce je pojetí přírody, ale také vývoj postav a motiv finálního rozuzlení.

V první části práce, která se věnuje samotnému ději románu a hlavní postavě, autorka propojuje vývoj postavy s otázkou vlivu prostředí, přírody. Tato část práce místy trpí přílišnou popisností a tendencí k jednoduchému převyprávění děje, avšak shledávám zde užitečnými pokusy o porovnání Sepúlvedova románu se zásadními díly hispanoamerické literatury, Riverovým *Vírem* a Carpentierovými *Ztracenými kroky*, které obsahují společný motiv cesty do pralesa, a dále zapojení literárně-teoretických studií Daniely Hodrové. Také v kapitole „Postava jako slovně tematický komplex“, kde se autorka opírá o teorii literární postavy v podání D. Hodrové a její pojetí vztahuje na Sepúlvedův román, prokazuje porozumění teoretickému pojetí postav.

Práce jako celek však trpí určitými nedostatky, a to především v použití sekundární literatury a v jejím zapojení do vlastního textu, což se nejvýrazněji projevuje právě ve výše zmíněných kapitolách, avšak nejen tam. Propojení vlastního textu s citacemi ze sekundární literatury je spíše neobratné, příliš nepřispívá k objasnění myšlenky a text celkově působí „trhaným“ dojmem (např. závěrečné shrnutí kapitoly druhé na str. 14-15, v němž citace ne zcela koresponduje s okolním textem; závěr třetí kapitoly na str. 17-18, který zmiňuje určitý přístup, jenž v práci samotné uplatňován není: postava-charakter vs. postava-funkce; na str. 31 je dokonce uvedena citace, která je již jednou ve shodném znění použita na str. 14 a působí tak spíše nadbytečně). Také argumentace je místy těžkopádná a nepřesná. Bylo by vhodné (nejen ve zmíněných příkladech) uvést citace do širšího rámce, okomentovat či přeformulovat je a využít je pro rozvinutí vlastní úvahy.

Je přitom zřejmé, že autorka je schopna vlastní interpretace díla a rozboru jednotlivých rovin textu, což dokazuje právě tam, kde sekundární literatura využita příliš není, tedy např. v kapitole páté „Zubařské křeslo v pralese“ nebo sedmé „Konfrontace přírody a civilizace“ (s přihlédnutím k výše uvedené výtce). V těchto kapitolách kladně hodnotím samostatný pokus o rozbor vedlejších postav díla, respektive motiv střetu přírody a civilizace vztažený k různým rovinám textu.

Poslední kapitola vztahující se k biografii autora má spíše charakter kompilace citací a jako celek není pro účely práce nezbytná. Hlavní nedostatek spatřuji především opět ve způsobu práce s prameny – v případě, že se autorka rozhodne stručně zpracovat i život daného spisovatele, by bylo vhodné alespoň využít více zdrojů a nikoliv pouze opsat doslov k románu. Také samotný závěr práce, z velké části vyplněn pouze citací, je velmi stručný a neplní svou

základní funkci – vzhledem k obsahu práce, jímž je podrobný rozbor konkrétního literárního díla, by si závěrečná kapitola zasloužila širší rozvedení a alespoň pokus o shrnutí výsledků práce.

Obecně tato práce do velké míry trpí formálními nedostatky a vedle neobratného použití sekundární literatury se jedná i o následující výtky:

- formulační nepřesnosti („civilní“, str. 31, ve smyslu civilizovaný; „druhý typ románu“, str. 25, kde je nejspíše myšlen typ první; „pomalu trochu zvykat“, str. 7; „byl spisovatelem veden projít“, str. 16 a další)
- časté opakování výrazů („Posledním zajímavým výrazem poslední věty“, str. 21; „Na těchto ukázkách je vidět protikladnost ve vidění svobody v pralese.“, str. 27 a mnohé další)
- vágní formulace a hodnotící fráze (např. shrnutí kapitoly na str. 23, závěrečné hodnocení na str. 40) či formulace pro práci na akademické úrovni spíše nevhodné („náš hrdina/náš protagonista“, str. 12, 17; často se opakující „náš román“, str. 16; „s klidným srdcem můžeme říct“, str. 16 apod.)
- nesystematická práce s uváděním citací i z hlediska formy: např. na str. 22 se objeví citace ve španělské verzi o polovinu krácená v porovnání s jejím českým překladem

Kvalitu práce také výrazně snižuje velké množství pravopisných chyb a překlepů, jednak v češtině (např. „evropanka“, str. 25; čárky ve větách, opakovaně nesprávné použití spojky „jakoby“), ale především ve španělsky uváděných citacích – jen zcela namátkou: „cercaníasse“, „esperanto“, „doktor“, „Doloros“, „kuriosa“ (vše v jedné větě, str. 22); „nRRciones“, „ntregó“, „cerde“, „quo“, „alejadoss“, „ecutarial“ (vše v jedné větě, str. 41) a mnohé další. Tyto chyby vycházejí nejspíše z nepozornosti či nedbalosti, avšak u akademické práce na této úrovni se předpokládá důkladná redakce textu před samotným odevzdáním.

Barbora Kostková prokázala schopnost rozboru literárního díla, avšak její práce trpí nedostatky v oblasti zapojení sekundární literatury a především pak formálního zpracování akademické práce. Z tohoto důvodu práci doporučuji k obhajobě, avšak jako výslednou známku navrhuji velmi dobře.